

kiwi

Hodně štěstí v roce 2020!

Vánoční koncert

Projekty

Beseda s Janem Svěrákem

Slovo šéfa

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

Rok 2019 skončil sice dlouhými prázdninami, ale ještě před tím skvělou tradiční akcí „Vánoční koncert“. Všem velké díky za maximální přípravu, za krásná vystoupení, bravurní moderování. Je fajn, že nejen rodiče a veřejnost v úterý večer viděla, co dokážete, ale mohli to vidět i druhý den všichni z celé školy. Prvňáci, aby se navnadili na příští rok,

a starší žáci, aby si vzpomněli, jaké to bylo vystoupat na „prkna, co znamenají svět“. Dospělí diváci nadšeně podpořili akci i finančně. Částkou asi 23 tisíc kapitáni mohou doplnit ty aktivity, které jste vybrali za výdělek z jarmarku.

Do nového roku 2020 vám primárně přeji zdraví.... Všude kolem chřipky, a tak se braňte, seč vám síly stačí!

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Vánoční koncert 2019	3-5
Učitelský pěvecký sbor	6
Finské školství	7-9
Rozhovor s paní asistentkou Bárou	9-10
Stalo se ve škole	
Festival Jižní	10
Beseda s Janem Svěrákem	11
Mladý chemik	12
Vánoce u Tučňáků	13
Tři králové	13-14
Poslední lekce vaření	14-15
Projekty a výlety	
Po pěti letech střídá Havla Sametová revoluce	15
Výstava "S kůží na trh"	16
Projekt Robinson	16
Václav Havel coby vzor, symbol i důvod k zamyšlení	17
Tučňáci cestují v čase	17
Tučňáci u Zlatého prstenu	18-19
Kostel sv. Anežky na Spořilově	19-20
Polaris II (recenze)	20
Módní policie	21
Veselý konec roku	21
Výročí našich významných spisovatelů	21
Křížovky a doplňovačky	22
Sedmáci vs. hmyzáci	23
Upcyklace	24

Redakce

**Linda Felgrová, Lucie Hodíková, Marije Anna Jechová,
Jonáš Přenosil, 6. L; Jan Myslíl, 7. H; Josefina Černovská, Klára Slámová,
Marek Chudoba, 8. G; Petr Podlešák, 3. Z**

Fotografie a jejich úprava Blanka Štěrbová, pokud není uvedeno jinak.

Vánoční koncert 2019

Foto: Blanka Štěrbová

Učitelský pěvecký sbor

Blanka Štěrbová

Od začátku prosince se i učitelé pilně připravovali na Vánoční koncert. Pod vedením zástupce ředitele školy D.

Absolona se uskutečnilo devět zkoušek, při kterých nacvičili zpěv vánoční písně *Vzácný den* a koledy *V půlnocní hodinu*.

Foto: Blanka Štěrbová

Finské školství

Rozhovor - J. Bartáková & Michal Nedelka

Linda, Nikola, Lucka z 6. L, Honza ze 7. H
a Josefina, Klára a Marek z 8. G

Během podzimních prázdnin navštívilo 10 pedagogů z naší školy Finsko, aby se podívali do několika tamních škol a případně načerpali inspiraci pro naši školu. Říká se, že finské školství je v současnosti nejlepší na světě. Jsme rádi, že nám někteří z účastníků této expedice odpověděli na naše

otázky. Velmi jim za to děkujeme. Věříme, že pokud by vás napadly další otázky, naše učitelky a učitelé vám na ně ještě dodatečně odpovědí. Zpovídali jsme Mgr. Michala Nedelku a Mgr. Jarmilu Bartákovou. Rozhovor navazuje na interviu s ředitelem naší školy, otištěné v minulém čísle Kiwi.

V kolika a jakých školách jste se byli podívat?

MN: Byli jsme ve 2 základních školách. Jedna byla nová a druhá starší, na předměstí Helsinek.

Byly ty školy stejné, nebo se od sebe lišily?

MN: Ta nová nebyla zaplněná, ta starší měla o 100 žáků víc.

Co vás překvapilo ve finských školách?

MN: Přístup k cizincům a tykání učitelům.

JB: Velice dobré technické vybavení, kterého bylo hodně.

Známkuje se tam jako u nás od 1 do 5?

MN: Mají stupnici 4 až 10. Známkovat se začíná od 6. třídy.

Mají akce podobné našim jarmarkům, olympiádám a podobně?

MN: Asi nemají.

JB: Ano, ale jsou většinou organizované finským „KPS“.

Jak jsou uspořádané tamní budovy a třídy?

MN: V nové škole měli větší učebny než u nás.

JB: Většinou se jedná o hodně moderní a prosklené budovy bez klasických tříd uspořádaných samostatně podél chodby. Třídy jsou různě propojené, prostor je variabilní a světlý. Líbila se mi možnost snadné manipulace s nábytkem (stolky na kolečkách), ale nelíbilo se mi, že děti seděly, spíš se hrbily, na židlích bez opěradel.

Mají žáci svoje osobní úložné prostory jako my skříňky v šatně?

MN: Mají, na oblečení a na svoje výtvary.

Můžou si nechávat věci ve svých lavicích?

MN: Lavice nemají.

Mají třídy svoje vlastní učebny? Nebo se stěhují každou přestávku jako my?

MN: Také se stěhují.

Používají žáci sešity i tablety nebo jenom něco z toho?

MN: Na nové škole měli spíš tablety, na staré kombinovali.

JB: Převážně používají pracovní listy a pracovní sešity v kombinaci s tablety.

Školy žákům učebnice půjčují nebo si je žáci musejí koupit?

MN: Je to jako u nás.

JB: Žáci mají přístup k učebnicím v počítačové verzi – doma a samozřejmě i ve škole.

Nosí se tam školní uniformy? Jak vypadají?

MN: Nenosí.

Kolikery prázdniny mají finští školáci?

MN: Asi stejně jako my.

Kolik let je ve Finsku povinná školní docházka?

MN: Stejně dlouhá jako u nás.

Kolik let trvají střední a vysoké školy?

MN: Přibližně stejně dlouho jako u nás.

Jak jsou v tamních školách uspořádány lavice?

MN: Lavice nemají, mohou si místo vybrat sami.

Jak mají zorganizované vyučování? Mají hodiny i odpoledne?

MN: Vždy končí ve 14 – 15 hodin.

JB: Většinou mají každý den dopolední i odpolední blok hodin.

Mají učitelé k dětem jiný přístup než u nás? Jsou přísnější?

MN: V některých případech jsou benevolentnější.

JB: Myslím, že přístup k dětem je velmi podobný, nic zásadního jsem nevysledovala.

Jak trestají děti, když nepřinesou pomůcky nebo úkoly?

MN: Tresty nepoužívají.

Jak tam vypadá vyučovací hodina? Je kratší, nebo delší než u nás?

MN: Je to různé. Od 20 do 45 minut.

JB: Ve škole, která začala učit podle nejnovějšího vzdělávacího systému, mají délky hodin různé – asi od 20 do 50 minut.

Jak jsou vybavené finské školy? Jsou vybaveny lépe, nebo hůře než naše?

MN: Jsou o něco lépe vybavené.

JB: Ty, které jsme viděli, byly vybaveny lépe, což je ovšem dáno výrazně větším přísunem

finančních prostředků do školství ze strany státu.

Mají školy hřiště, zahrady a školní dvůr?

MN: Mají hřiště, zahrady i dvůr.

JB: Mají, velmi pěkné.

V čem jsou finské školy před námi?

MN: V praktické využitelnosti schopností a ve spolupráci s knihovnami.

JB: V technickém a IT vybavení.

Kolik je ve třídách dětí?

MN: Je v nich asi o polovinu méně dětí než u nás.

Specializují se žáci na svoje povolání až po absolvování základní školy?

MN: Ne, od 9. třídy mají 14 dnů práce.

Chcete nám říct ještě něco zajímavého?

MN: Líbí se mi jejich národní básník Eino Leino. Taky mě zaujalo, že Finové přečtou za rok celkem 70 milionů knížek. To je při počtu obyvatel 5,535 milionu průměrně 12,6 knihy. (redakční poznámka: Zjišťovali jsme pro zajímavost, kolik knih přečtou za jeden rok Češi. Překvapily nás výsledky pětiletého výzkumu, podle kterého Češi přečtou 170 milionů knih za rok, což je při počtu obyvatel ČR 10,649 mil. obyvatel průměrně 16 knih ročně. Češi jsou tedy stejně dobří čtenáři jako obyvatelé Skandinávie, tedy i Finska. :-)

JB: Jsem ráda, že jsem mohla finské školy navštívit. :-)

O finském školství s paní uč. J. Zikešovou

Petr Podlešák, 3. Z

Chtěl bych se zeptat na další podrobnosti vaší stáže na školách ve Finsku. V kolika školách jste se prosím byli podívat a jaké ty školy byly?

Byli jsme se podívat ve dvou školách, školy se lišily, jedna byla moderní a úplně nová a ta druhá byla klasická, ale prostory byly otevřenější než u nás a byla lépe technicky vybavená. Ve školách jsme viděli hodně cizinců a přistěhovačů, mnozí chodí zahalení šátkem, je to multikulturní prostředí.

Co vás ve finských školách překvapilo?

Podle nového systému se studenti učí v blocích, nemají pevně stanovený rozvrh a 45 minutové hodiny. Každý den tráví děti velkou půlhodinovou přestávku venku, a to až do -25 stupňů Celsia.

Známkuje se tam jako u nás od 1 do 5?

Na 1. stupni se neznámkuje vůbec. Na 2. stupni se známkuje až od 6. ročníku.

Používají žáci sešity i tablety nebo jen něco z toho?

Mají sešity, tablety, i notebooky. V učebnách je vše k dispozici.

Učebnice školy žákům půjčují nebo si je žáci musejí koupit?

Školy je žákům půjčují, finské děti mají zdarma ve školství úplně všechno, i obědy.

Nosí se tam školní uniformy?

Nenosí.

Jak jsou ve finských školách uspořádány lavice?

Uspořádání je tam různé. Jsou tam např. jednolavice na kolečkách, které jdou různě seskupovat s ostatními. Mají tam křesla, gauče, různé schovky na chodbách, stoly podél oken, stupínky, jako máme v hudebně apod.

Mají učitelé k dětem jiný přístup než u nás? Jsou přísnější?

Učitelé a rodiče vedou děti k větší samostat-

nosti a zodpovědnosti za své výsledky. Učitelé se mi zdají přísnější než u nás.

Jak jsou vybavené finské školy oproti našim školám?

Viděli jsme perfektně vybavené učebny pracovního vyučování. Bylo tam např. 20 šicích strojů, žehličky, frézy na dřevo, obráběcí stroje, pily, pájky, skříňové nářadí, luxusní cvičná kuchyně a baletní sál. Ale naše škola je také dobře vybavená, navíc je opravená a čistá!

Specializují se žáci na svoje povolání až po absolvování základní školy?

Deváťáci mají 2 týdny v říjnu povinnou praxi v nějakém zaměstnání, vykonávají pomocné práce (a to zadarmo). To by se mi líbilo, kdyby bylo možné i u nás.

Děkuji za rozhovor! :-)

Rozhovor s paní asistentkou Bárrou

Jonáš Přenosil, 6. L

Proč jste si vybrala právě naši školu?

Jedna zdejší paní učitelka mě oslovila, že škola potřebuje asistenta. A protože jsem o škole slyšela od mnoha rodičů samou chválu, dlouho jsem s rozhodnutím neváhala.

Co se vám líbí na práci asistentky pedagoga?

Líbí se mi práce s dětmi. Je různorodá, není stereotypní. Učím se k dětem hledat tu správnou cestu. Mám radost, když se dětem něco podaří. Vidím, kolik jejich úsilí je za každým úspěchem. O to větší radost mám.

Jaké je vaše původní povolání?

Chtěla jsem být dětská lékařka, proto jsem vystudovala medicínu. Ale život se mi odvíjel nakonec jinak, než jsem plánovala. Nejstarší syn potřebuje celodenní péči, takže jsem ve zdravotnictví nikdy nepracovala a zůstala doma s dětmi. Přitom jsem ještě dálkově vystudovala VOŠ obor předškolní pedagogika.

Vidíte v tom nějakou souvislost?

Tak především je to práce s dětmi. Místo léčení dětí pomáhám dětem, aby jim šla lépe práce ve škole.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ráda běhám. Jakmile můžu z domu, jdu běhat. Člověk si u toho pročistí neuvěřitelně

hlavu, pohyb, sama v lese, jen se svými myšlenkami. V tichu. A když nemůžu běhat, tak čtu, mým velkým koníčkem je historie.

Mohu se zeptat na vaši rodinu?

Mám 1 manžela, 1 dceru, 3 syny a 2 morčata.

Jakou máte nejraději barvu?

Mojí nejoblíbenější barvou je jednoznačně černá. Ale docela se mi líbil na podzim Barevný týden, zjistila jsem, že občas bych se v jiné barvě nemusela cítit špatně.

Vím, že jste nedávno byla na svatořečení sv. Anežky v Římě. Můžete nám o tom říct blíže? A jak se vám v Římě líbilo?

V listopadu, v době 30. výročí svatořečení sv. Anežky, se konala národní pouť do Říma, které se zúčastnilo asi 4 tisíce lidí. Oficiální program probíhal na nejvýznamnějších místech, v bazilice sv. Petra, Santa Maria Maggiore a v Lateránské bazilice.

Do Říma jsme jeli s přáteli ze spořilovské farnosti, která má ke svaté Anežce velmi blízko – jak asi víte, spořilovský kostel je svaté Anežce zasvěcený.

Nejsilnějším zážitkem bylo asi setkání s papežem Františkem při generální audienci. Několik spořilovských dětí se s ním dokonce svezlo v papamobilu. Já jsem si kromě společného

programu prohlédla místa méně frekventovaná, spjatá s českou historií, která se v oficiálních průvodcích často nenajdou.

Cestujete ráda, a kde všude jste byla?

Vzhledem k tomu, že péče o syna je náročná, cestuji velmi málo. Líbilo se mi ve Slovinsku v horách a pak jednoznačně Řím. Tam bych se

mohla stále vracet, každý milovník historie si tam najde to své.

Vaříte ráda českou kuchyni, nebo máte radši zahraniční?

Mám ráda těstoviny na všechny způsoby.

Chcete být v budoucnu učitelkou?

Stalo se ve škole

Filmový festival Jižní

Marek Chudoba, 8. G

Na podzim proběhl třetí ročník Filmového festivalu ZŠ Jižní. Do tohoto kola bylo přihlášeno 25 snímků o maximální délce 5 minut. Byly rozděleny do čtyř kategorií: hraný film, komedie, animace a populárně naučný film. Natáčení probíhala o prázdninách, což byla podmínka. Snímky posuzovala porota sestavená z členů KPŠ.

V první kategorii – hraný film – zvítězil film El Komando (Jan Mesl, Ondřej Židkov, 9. A). Nejlepší komedii byl Prací prášek (Julie Le

Lièvre, 5. P). Mezi animacemi zvítězil snímek Operace lego (Lukáš Kapička, 8. F) a v populárně naučné kategorii film Dětská práce 1 (Koudelková, Tudorová, Trávníčková, Bechyňáková, Kamasová, Fabiánková, 6. K a N).

Doufám, že se přihlásíte do dalšího ročníku, máte dost času na promyšlení tématu i způsobu zpracování. Inspiraci můžete načerpat z rozhovoru s Lukášem Kapičkou z 8. F a s Julií Le Lievre z 5. P.

Lukáš Kapička, 8. F

Zaujala mě filmová soutěž ve škole, proto jsem se rozhodl se jí zúčastnit. Pravdou je, že jsem se chtěl stejné soutěže zúčastnit už vloni, ale byl jsem příliš líný. Tentokrát to vypadalo úplně stejně, ale doma padlo mnoho povzbudivých slov, a tak jsem do toho šel. Rád stavím Lego, tudíž mě napadlo spojit natáčení videa a stavění Lega dohromady.

Nejprve jsem postavil scény z papíru a Lega a přitom jsem vymýšlel děj samotného natáčení. Nafotil jsem přes tisíc fotografií, které jsem spojil do jednoho videa. Úplně nejtěžší bylo video ozvučit. Ve chvílích zoufalství jsme svými pokřiky promlouvali za hlavní postavy. Přes všechny překážky se mi podařilo video pár hodin před odevzdáním dokončit. Z výhry jsem měl velkou radost a motivaci pro příští rok!

Julie Le Lievre, 5. P

Filmy byly rozřazeny do různých kategorií (animované, hrané, reklama, dokumenty). KPŠ shromáždilo 10 000 korun na odměny.

Rozhodla jsem se s kamarádkami, že bychom to zkusily, a natočily jsme krátký hraný film.

Potom jsem udělala ještě 2. film - reklamu. Za tento film jsem dostala 1. místo. Byla jsem velmi překvapená. Film byl o záračném pracím prášku: když se dala do pračky práť bílá košile, vytáhla se z ní potom proužkovaná.

Beseda s Janem Svěrákem

Petr Podlešák, 3. Z

Dne 21. ledna byl u nás ve třídě pan Jan Svěrák, známý režisér a scénárista, který dostal nejvýznamnější cenu Oscara za film Kolja. Téma besedy byl film Kuky se vrací, ale mohli jsme se ho ptát i na film Tři bratři a Obecná škola. Vyprávěl nám zajímavosti o natáčení filmů, třeba že za jednu sekundu proběhne ve filmu 25 obrázků a jeden film je dlouhý asi 4 km filmového pásu, ale on prý dělal i film dlouhý 14 km pásu. Dostali jsme od něj na památku jedno políčko ze staré pásky na film. To políčko bylo z filmu

Obecná škola. Ukazoval nám, jak vypadá scénář a také storyboardy, to jsou takové obrázkové scénáře, které se používají při natáčení filmů. Přinesl i originálního Kukyho a Anušky auto. Kukyho měl ve skleněné krabičce, aby se nezničil, protože byl už hodně starý. Je prý vyrobený z červeného prostěradla. Pan Svěrák se nás ptal na otázky z filmu Kuky se vrací a za odměnu jsme pak dostali originální plakáty z filmu. A nakonec se nám i podepsal! Práce režiséra mi přijde hrozně zajímavá!

Mladý chemik

Milan Telvák

Proběhlo regionální kolo soutěže Hledáme nejlepšího mladého chemika 2019. V tomto roce se za naši školu zúčastnili dva žáci, kteří se umístili z celkového počtu 2 039 žáků následovně:

Michal Pick, 9. A, 303. místo

Barbora Orsáková, 9. C, 126. místo.

Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy!

M

MINISTERSTVO
EDUKACE, MLÁDEŽE
A TĚLOVÝCHOVY

MASA

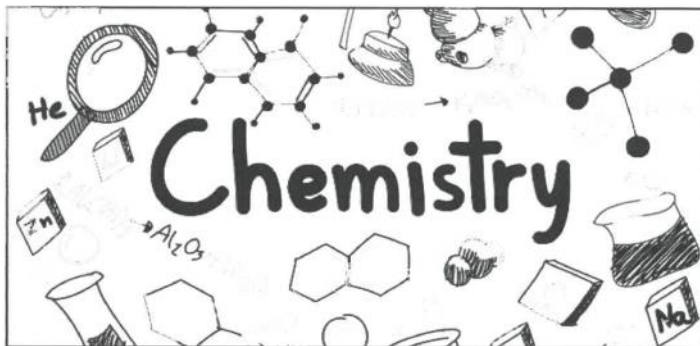
VA

N

A

M

va 2

DIPLOM

ZŠ, Jižní IV.

synthos

Spolana

Vánoce u Tučňáků

Tučňáci

Matěj Pert

Každý rok se těšíme na vánoční besídku. Všechny děti přinesou z domova občerstvení. Ve třídě máme ozdobený vánoční stromeček a pod něj si dáváme dárky. Každý si vylosuje jeden dárek. Tentokrát jsem dostal mnoho dárků. Největší radost mi udělala Rubikova kostka.

Kačka Dastychová

Vánoce u Tučňáků slavím moc ráda. Je tam

totož TOMBOLA!!! Předávání dárků a tak dále. Dostala jsem Mini-šachy. Hned, jak jsem to dostala, tak jsem si s tím začala hrát. Prostě tyto Vánoce u Tučňáků mám nejraději.

Anička Řepková

Já jsem do tomboly dala motýla ve sklenici a dostala jsem drbátko a taky fotoaparát. Ten jsem vyměnila za bábušky.

Foto: Lenka Kabelová

Tři králové

Jitka Kašparová

Legenda o Třech kráľích je stará 2020 let. Připomínáme si ji vždy 6. ledna. Vánoční svátky tak ukončuje připomínka legendy o mudrcích z východu. V tento den by se také dle tradice měl odstrojovat vánoční stromeček.

Svátek Tří kráľů je spjat s legendou, jejíž obsah se postupem let měnil.

Základ legendy vycházel z biblického příběhu z doby, kdy se narodil Ježíš Kristus. V té době vládl v Jeruzalémě král Herodes. Po poradě

se svými rádci poslal Herodes mudrce do města Betléma. Na cestu svítila mudrcům betlémská hvězda. Mudrci obdarovali Ježíška zlatem, kadidlem (vonná směs pryskyřic některých stromů) a myrhou (sušená míza stromu myrhovníku).

Až v 5. století našeho letopočtu byli tito tři mudrci pojmenováni jako Kašpar, Melichar a Baltazar. Dodnes chodí děti na koledu, převlečené za tři krále. Dříve děti koledovaly za jídlo, dobroty nebo drobnou minci, v dnešní době vybírají peníze na Tříkrálovou sbírku,

kteřá je určená potřebným lidem.

A věděli jste, co znamená zkratka K+M+B, která se píše nad domovní dveře? Nejedná se o počáteční písmena jmen Třech králů: Kašpar, Melichar a Baltazar, ale zkratku latinského Christus mansionem benedicat (Kristus požehnej tomuto domu).

Ke svátku Tří králů se váže i tradiční koleda. Uměli byste ji zazpívat?

Vánoční koleda - My tři králové

My tři králové jdeme k vám,
štěstí, zdraví přejeme vám.
Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.

Z daleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše.
Nám třem se hvězda zjevila,
kteřá jak živa nebyla.

Jak jsme tu hvězdu viděli,
hned jsme si koně sedlali.
Co ty, černej, stojíš vzadu,
vyrstkuješ na nás bradu.

Hrdě se k tomu hned přiznám,
že já jsem mouřenínský král.
A já černej vystupuju
a nový rok vám vinšuju.

Poslední lekce vaření

Tomáš Mrkva

Ve čtvrtek 23. 1. se konala poslední lekce vaření pro žáky 2. až 6. ročníku. Jako vždy se karta obrátila a místo dětí jsem připravil jídlo a plno dalších překvapení já. Po oficiální certifikaci všech kuchtíků se konal přípitek nejrůznějšími dětskými šampu-

sy, následně se děti pustily do několika čerstvě upečených pizz či slaného a sladkého pečiva. Každý z nich si také odnesl tašku s dalšími pamísky a dárkovými předměty na památku.

Projekty a výlety

Po pěti letech střídá Havla Sametová revoluce

Dušan Hubač

Žáci 6. ročníku si dali 11. 12. 2019 dostaveníčko nad projektem o Sametové revoluci. Programem čtyřhodinového projektu byly práce s texty, obrazy a dokumenty roku 1989, ale i roků pozdějších. Celým projektem provázel sečtělý matador občanských aktivit Michal Nedelka. Žáci byli rozděleni do 6 skupin, každá zpracovávala určité téma týkající se roku 1989. Andrea Dudrová, Petr Zikeš a Jan Kube vyrazili po stopách student-

ských průvodců a zajímavých míst revoluce a demonstrací za svobodu v Praze. Tomáš Mrkva se zhostil role supervizora nad video-příběhem, Dušan Hubač zastřešil technické zázemí plakátu a foto dokumentaci. Celý projekt byl velmi úspěšný, žáci pracovali samostatně a informace, které během svých aktivit načerpali, využijí nejen ve svém civilním životě, ale i později na střední škole či ve VOZ.

Výstava „S kůží na trh“

Jan Myslík, 7. H

Osmého ledna jsem já, další tři moji spolužáci a žáci ze 7. Ch a J v rámci projektu Umění navštívili centrum Dox. Byli jsme na výstavě Petra Síse jménem „S kůží na trh“. Výstavou nás provázela velmi milá průvodkyně. Nejdříve jsme se seznámili a poté jsme šli do přízemí si prohlédnout galerii. Galerie byla rozdělena na tři části. Každá část byla o jedné knížce, kterou napsal Petr Sís. První část byla o knize „Ptačí sněm“. Druhá část byla o knize „Zed“. A třetí část byla o knize „Robinson“. Všechny knihy byly ilustrovány Petrem Sís. A nakonec nás paní průvodkyně vzala do temné místnosti, kde byla zrcadla a nad nimi hvězdy. Z toho potom vzniklo nekonečné nebe plné hvězd. Výstava se všem líbila.

Projekt Robinson

Tereza Kovaříková, 5. R

Ve středu 15. ledna se konal projekt pátych tříd. Téma bylo Robinson Crusoe. Základem celého projektu byl příběh Robinsona a texty. Spočívalo to v tom, že každý dělal něco jiného, ale zajímavého k Robinsonovu příběhu. Někdo vyráběl svíčky,

někdo zkoušel, jak Robinson pekl placky a stloukal máslo. Další připravili deskové hry podle popisu ostrova, vymysleli Robinsonovy historky, nakreslili komiks nebo vyhledávali robinzonády na internetu. Všichni se určitě něco naučili.

Václav Havel coby vzor, symbol i důvod k zamyšlení

Michal Nedelka

Dne 27. ledna 2020 bylo v sálku realizováno dramatické pásmo, pro žáky 6. a 9. ročníku, jehož hlavní nosnou myšlenkou bylo zprostředkovat alespoň letmý kontakt s osobností Václava Havla. Kontakt s mužem, který zásadní měrou přispěl v listopadu 1989 k pádu totalitního režimu, a posléze se podílel na proměně naší země ve fungující demokracii. V rámci volitelného předmětu výchova k občanství a zdraví (VOZv) se někteří žáci 9. A a 9. B od září seznamovali s Havlovou biografií, zaobírali se jeho názory a myšlenkami, a v neposlední řadě se pokoušeli přijít na to, jak všechny nové poznatky předat v přijatelné formě

svým spolužákům. Nakonec se zdařilo realizovat krátké, zhruba patnáctiminutové pásmo, sestavené ze tří na sebe navazujících scén. První scénu tvořil fiktivní výslech mladého VH skupinou vyšetřovatelů StB. Ve druhé scéně žáci pantomimicky doprovázeli vybrané Havlovy výroky. V závěrečné scéně se pak využila koláž videí, reagujících na situaci disidentů v Československu 70. a 80. let, k nimž VH náležel. Žáci VOZv se velmi dobře zhostili svých rolí a úkolů. Díky jejich odpovědnému přístupu a snaze se tedy podařilo symbolicky oživit a zpřístupnit odkaz Václava Havla jejich spolužákům.

Tučňáci cestují v čase

Tučňáci

Na podzim to bylo poprvé, kdy naše třída cestovala zpátky proudem času. Bylo to až do dalekého pravěku. V pravěku jsme měli možnost seznámit se s neandrtálci – pravěkými lidmi, kteří nám vysvětlili, jak žili, lovili ... ale stejně jsme jim moc nerozuměli, protože řeč tehdy vlastně ještě neovládali.

To Cyril a Metoděj, anebo Keltové, ti nám o svém životě vyprávěli, ptali se nás a my se ptali jich. Mnohé, co jsme neznali, jsme se dozvěděli. Mnohé jsme si zopakovali.

Poslední cesta časem se u Tučňáků konala přesně 22. ledna 2020. Naším cílem byla GO-TIKA. Ten den za námi přišli neznámý mnich, paní Perchta a Anežka Česká. O Anežce České jsme toho věděli nejvíc. A co jsme nevěděli, to nám Anežka sama pověděla.

Nakonec jsme ten den vyráběli gotická okna. Můžete si je prohlédnout v našich třídních oknech plastových. A protože gotiky není nikdy dost, svoje vlastní gotická okna jsme si ještě namalovali a dali si je na chodbu.

Ani tak jsme se ale s gotikou ještě nerozloučili. Na konci ledna půjdeme do domu U Zlatého prstenu na další část výstavy, která se týká Karla IV., toho, co Karel IV. vymyslel,

založil a nechal zbudovat a středověké Prahy vůbec. Každému, kdo tam ještě nebyl, můžeme tuto výstavu jen a jen doporučit.

Foto: Lenka Kabelová

Tučňáci u Zlatého prstenu

Tučňáci

Josefina Hanzlová

V úterý 7. ledna jsme celá třída jeli na výlet. Vydali jsme se na výstavu Praha Karla IV.,

kteřá ukazuje, co postavil a jak se třeba v té době stavěly kamenné zdi. Výstava se koná v domě, který se jmenuje „U Zlatého prstenu“.

V šatně jsme odložili naše věci a pak nás přivítala paní lektorka. Přišli jsme do místnosti, kde byly vitríny a v nich dýky, klíče, malé sošky atd. Dostali jsme úkol nejdříve si prohlédnout vitríny a pak si vybrat předmět, nakreslit ho a něco o něm napsat. Když jsme byli hotoví, tak jsme si to všichni přečetli. Já jsem si vybrala malý klíč.

Paní lektorka nás přivedla do malé místnosti, kde byly lavičky a model Prahy. Shora se na malou Prahu promítala světla. Mně se promítání moc líbilo.

Potom jsme dostali kartonové kostky. Z nich jsme měli postavit hradbu. Rozdělili jsme se do skupin a dostali jsme papírky. Na našem

papírku bylo napsáno radnice. Z malých kostek jsme radnici postavili.

Lucka Čížková

Cestou na výstavu jsme viděli orloj. My jsme šli do domu jménem U Zlatého prstenu. Na té výstavě jsme si sedli jako v kině a paní průvodkyně nám pustila film. Viděli jsme tam, kudy vedly hradby za Karla IV. Potom jsme šli do místnosti, kde bylo dost vitrín. Já jsem si vybrala a nakreslila železný klíč. Potom jsme se šli podívat na model Prahy. Sedli jsme si okolo a dívali jsme se. Na ten model svítla světla a mluvilo se k tomu. Výstava byla hodně zajímavá.

Foto: Lenka Kabelová

Kostel sv. Anežky na Spořilově

Petr Podlešák, 3. Z

Před Vánoci jsem byl s osmáky, žáky předmětu praktika z dějepisu, a paní učitelkou Štěrbovou v kostele sv. Anežky České na Spořilově. V kostele nás čekala paní učitelka Bára a vyprávěla nám nejdřív, jak se začal budovat Spořilov. Zakladatel Spořilova byl pán od spořitelny, který tady chtěl postavit zahradní město. Podle té spořitelny se Spořilov jmenuje. A taky od slova spoření, protože lidi, kteří si tu domy stavěli, na ně dali celé své naspořené jmění.

Prohlédli jsme si skoro celý kostel, byla tam zajímavost, že v kostele byla na zdi připevněná plastová křížová cesta. Potom jsme šli po hrozně příkrých schodech až nahoru do zvonice, ale přímo do zvonice se jít nedá, proto-

že zvon už tam není. Mohli jsme ale vyjít ven takovou skulinkou a odtamtud jsme viděli skoro celý Spořilov z výšky.

Po prohlídce kostela jsme sešli dolů takovou tajnou chodbičkou, byla to sakristie, a ocitli jsme se v místnosti, kde byl pro nás připravený čaj se sušenkami. Tam jsme si povídali o svaté Anežce. Její otec byl Přemysl Otakar I., byla to česká princezna. Nechtěla se vdávat, a tak se rozhodla, že bude raději pomáhat nemocným. Založila nový řád a taky klášter na Františku, kde byla jako abatyše. Po smrti byla svatořečena a její atributy jsou například: koruna, model kostela v ruce, nebo jak ošetřuje nemocné.

Polaris II (Recenze)

Petr Podlešák, 3. Z

O vánočních prázdninách jsem byl v Planetáriu Praha, a jak už jsem zmiňoval v článku Ondřejovská hvězdárna, před budovou stálo Apolo 11, ze kterého kdysi vystoupil Neil Armstrong a řekl: „Malý krok pro člověka, velký skok pro lidstvo“, ale to odbíhám! Šli jsme na film Polaris II – Lucie a tajemství padajících hvězd. Na začátku filmu byla polární záře, protože kdo viděl Polaris I., ví, že to skončilo právě polární září. Ve druhém díle se proto tučňák James a medvěd Vladimír snažili nejdřív vypátrat, co to vlastně ta polární záře je. Při jejich výpravě do nich ale z ničeho nic vrazí meteorit a oni se ocitnou u mayské pyramidy. Tam potkají Lucii (je to kolibřík a jak stále říkala, je největší

svého druhu). S ní si dali sváču a Vladimír lovil piraně k jídlu. Potom na mayských pyramidách objevili něco zvláštního – záhadné nápisy napsané zvláštním písmem!!! Byly tam také znázorněny nějaké obrazce – Měsíc, Slunce a vesmírná tělesa. Napadlo je, že musí znovu letět do vesmíru, aby se dozvěděli víc. Zjistili, co to jsou meteority, jako ten, co do nich vrazil, že to jsou úlomky planetek. Lucie navíc celou dobu pátrala po záhadných zářivých kamenech a Vladimír nakonec objevil úplně náhodou vchod do tajné jeskyně. Co tam našli, ale raději neprozradím. :-)

Módní policie, aneb co se nosí

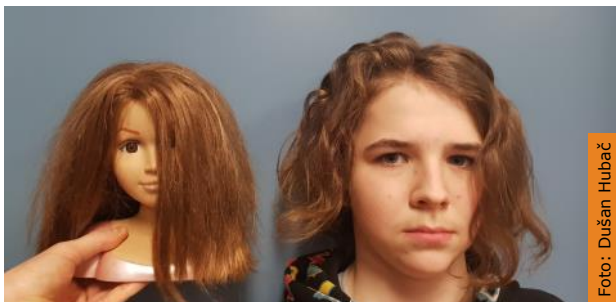

Foto: Dušan Hubač

Veselý konec roku

Matyáš Macourek, 5. R

Večer 31. prosince jsme byli se strýčkem a jeho rodinou v restauraci, připravit se na příchod nového roku a rozloučit se s tím starým. Po večeři jsme se vydali ke kostelu. Cestou jsme se zastavili u metra, kde strýček zapálil malý ohňostroj. Ten se ale rozhodl, že nebude lézat vzhůru, ale do stran. Jednou zasáhl strýce, podruhé zapálil suchou trávu a další si to namířil do metra. Zde vy-

děsil paní v pizzerii, takže shodila nádobí, jak se lekla. Na závěr se kamarádce vzpříčila noha mezi větvemi stromu. Nejhuře dopadli tatínek se strýcem, protože k hašení trávy museli obětovat pivo, které si nesli s sebou. Nyní již chápou častá varování, že pyrotechnika je nebezpečná a nepatří do ruky dětem. A ani některým strýčkům.

Výročí našich významných spisovatelů

Linda a Nikola, 6. L a ilustrace Saňa Pojda, 7. H

Božena Němcová

se asi narodila 4. února 1820 ve Vídni, tedy před 200 lety. Ovlivnily ji zážitky z dětství a babička. Brzy se vdala a s mužem, úředníkem

celní správy, a čtyřmi dětmi se musela často stěhovat. To jí vadilo, později se rozešli. Na různých místech se seznamovala s místními pověstmi a pohádkami, které začala sbírat. Známe její pohádky a povídky, z nich je nejvýznamněj-

ší Babička. Zemřela 21. ledna 1862. Je pohřbena na Vyšehradském hřbitově.

Karel Čapek

se narodil 9. ledna 1890 a zemřel 25. prosin-

ce 1938. Připomínáme si tedy 130. výročí jeho narození. Byl mladším bratrem malíře a spisovatele Josefa Čapka. Karel Čapek byl nejen spisovatelem, ale i novinářem, dramatikem, překladatelem a fotografem. Přátelil se s T. Garrigue Masarykem. Známe jeho Dášeňku, Devatero pohádek, povídky. Proslavil se divadelními hrami a romány, ve kterých psal o nebezpečí nekontrolovaného rozvoje techniky a válečných konfliktů. Dostal nejvýznamnější československá vyznamenání a byl navržen i na Nobelovu cenu za literaturu. Po obsazení Sudet Hitlerem ho pražští Němci pronásledovali, zemřel na zápal plic. Pohřben je na Vyšehradském hřbitově.

Křížovky a doplňovačky

Josefina Černovská, 8. G

Doplňovačka

Kdo je autorem těchto děl?

PU _ L _ _ KA

_ Á _ E _ KA

D _ V _ _ E _ O P _ H _ _ EK

_ . U . _

H _ V O _ Y S T . _ . M .

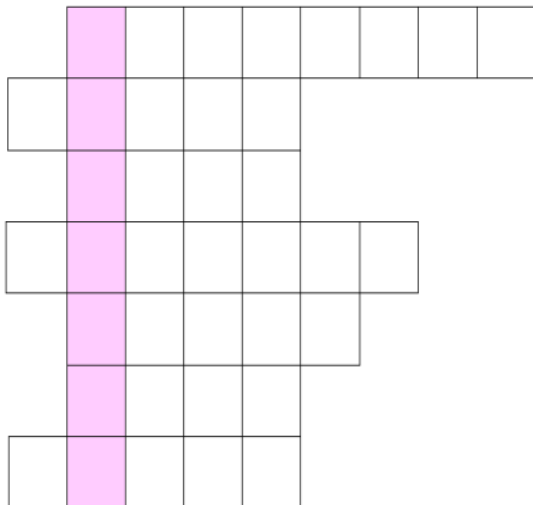
PO _ _ D _ Y Z _ E D _ É _ _ D R _ H _ _ A P _ Y

Křížovka

V tajence se dozvíš název díla jedné české spisovatelky.

jméno díla: _____

autor: _____

Jeden ze tří králů

Prvosenka

2. největší město v ČR

Město, jehož ZOO chová bílé tygry

Luštěnina, kterou jíme na Nový rok

Ryba, kterou jíme na Štědrý den

Křestní jméno autora Kytice

Naše tvorba

Sedmáci vs. hmyzáci

Tereza Marková

V uplynulém pololetí žáci sedmého ročníku bojovali se zástupci hmyzí říše. Některé bitvy byly úspěšnější, některé méně, ale kdo nakonec zvítězil, můžete posoudit na nástěnkách ve druhém patře.

Sedmáci se bili statečně. V první fázi na brouky vytasili proklatě naostřené tužky, pak se

je snažili dostat anilínkami, dokonce zaútočili i rydlem, ale ve finální bitvě se osvědčila překvapivá zbraň: noviny!

Hmyzí akvarely i linoryty už můžete na nástěnkách i Instagramu obdivovat. Invaze trojrozměrných brouků z novin, drátů a tapetového lepidla vás brzy čeká.

Upcyklace

Dušan Hubač

Nový volitelný předmět na ZŠ Jižní se zabývá obnovením starých předmětů do původního stavu a jejich renovací tak, aby bylo možné a vhodné je znovu používat. Jako první se vám představuje Alina Galiaskarová se svojí kuželkou.

dalších žáků 8. ročníku.

Ali Galiaskarova, 8. D

Postupovala jsem tak, že nejdřív jsem smirkovým papírem obrousila kuželku, setřela prach. Poté natřela lihovým mořidlem, nalakovala, lehce uhladila smirkem, pak jsem kuželku znova nalakovala a nabarvila.

